



HEERLIJK WONEN
IN EEN
NATUURLIJKE
OMGEVING

Column Jan van Ginkel

Dat doet ie anders nooit

“Nee, dat doet ie anders nooit”, zegt het baasje als er weer eens een hond opdringerig aan mij snuffelt, of speels naar mijn fietsende kuiten bijt. Ja, zo’n ontmoeting is altijd feestelijk, vooral als die gepaard gaat met luid geblaf.

Het baasje kijkt raar op als ik hem vraag of hij het zelf fijn vindt door een willekeurige voorbijganger intiem besnuffelt te worden en wordt zelfs boos als ik de hond van mijn fiets weg trap.

Het is niet een verwijt aan de hond, maar aan het gedrag van het baasje. Deze is plotseling analfabeet of stekeblind als ik vraag of hij een bordje heeft gezien. Eén van de vele bordjes in de omgeving van Orvelte waarop wij allen welkom worden geheten, maar... met aangelijnde hond. Het zijn zelfs vrij nieuwe bordjes, ook gezet op allerlei plaatsen waar eerder geen groen bordje stond. De nieuwe bordjes zijn oranje, dus des te opvallender.

Ik word pas echt boos als ik een hond dol-enthousiast achter een groepje schapen, een ree of haas aan zie rennen. Soms, als ik er wat groenig uitzie, gaat ie fluiten en roepen. Hij kan schreeuwen wat ie wil, maar de dieren gaan verrukt hun wilde gang. Dan klinkt het: “Hij luistert anders altijd”. En dan net doen of de hondenriem opgerold in de zak zit, want echt: “ze lopen maar even los”.



HEERLIJK WONEN
IN EEN
NATUURLIJKE
OMGEVING

Orveltejournaal

Als ik de discussie aan ga, krijg ik direct te horen dat ik niet van honden hou. Nee, ik hou niet van honden, katten of kanaries. Ik vind - de meeste - dieren mooi of interessant en weet een fraaie Duitse herder of Drentse patrijshond te waarderen, mits goed onder commando. En daar schort het zo vaak aan dat het op sommige dagen voor mij een kwelling is om over het Reijntjesveld te fietsen. Gelet op de wilde beestenbende die het daar vaak is, is het niet verwonderlijk dat er in dit prachtige natuurterrein zo weinig wild valt te spotten. Ook op de grond broedende vogels als de veldleeuwerik zijn hier slecht af.

Stel nou eens dat je je hond los laat lopen in de brede bermen van de Kromboom en de Sleendiek. Stel nou eens dat ie zo goed luistert dat hij direct zit als je dat roept, omdat er een auto aankomt. Stel dat hij ook direct terugkomt als je hem vanuit het veld terug fluit. Dan ga je daarna samen de route op die door de heide voert, samen aan het lijntje. Dan is er voor niemand en voor geen enkel dier sprake van overlast.

O ja, ook in het buitengebied dien je de stront op te ruimen. Ik wens u een mooi voorjaar toe... zonder ergernis.